

ISLAMSK LEVEMÅTE

av

Ghulam Ahmed
Parwez

INNHOLDSREGISTER:

FORORD	4
NOEN GRUNNLEGGENDE FAKTA.....	5
(1) HVA ER ISLAM?.....	5
(2) ISLAM OG MUSLIM.....	5
(3) FORSKJELLEN MELLOM LOVER LAGET AV ALLAH OG LOVER LAGET AV MENNESKER	5
(4) HVA ER EIMAN (TRO)?.....	6
(5) RABUBIYYAT.....	6
(6) HVORDAN ET ISLAMSK SAMFUNN OPPRETTES?	7
(7) ENKELTE MINDRE SAKER	7
VISSE GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER.....	8
(1) RESPEKT FOR MENNESKEHETEN.....	8
(2) PERSONLIG ANSVAR	8
PERSONLIGE KVALITETER	10
(1) STREVE.....	10
(2) ENS FORTJENESTE.....	10
(3) FORBRUK	11
(4) MAT	11
(5) DET VAKRE I LIVET	12
(6) HELSE OG RENSLIGHET	12
(7) VIN OG GAMBLING	13
(8) KONVERSASJON.....	13
(9) VULGARITET.....	14
(10) GANGE.....	14
(11) SE NØYE, HØR NØYE OG TENK ETTER.....	15
(12) UTDANNING.....	15
GJENSIDIG KONTAKT	17
(1) HILSINGER – ASSALAM-O-LAIKUM	17
(2) ANSTENDIG OPPFØRSEL.....	17
(3) Samarbeid.....	18
(4) GJENSIDIG KONSULTASJON	18
(5) OPPFYLL FORPLIKTELSER	18
(6) LÅN.....	19
(7) HANDEL	19
(8) RETTFERDIGHET.....	20
(9) BETRODD GODS	20
(10) BEVIS	21
(11) BESTIKKELSE	21
(12) SOSIAL ETIKETTE.....	22
(13) FORSKJELLIGE SAKER	23
(14) SELVREFORM	24
FAMILIELIV.....	27
(1) EKTEMANN OG KONE.....	27
(2) BARN.....	28
(3) FORELDRE	28
(4) FORFEDRE	29
(5) SLEKTNINGER	29
(6) ANSATTE.....	29
(7) NABOER	29
(8) VENNER.....	30
(9) FORELDRELØSE	30

(10) TRENGENDE.....	30
(11) VEIFARENDE.....	31
MUSLIMENES KOLLEKTIVE LIV.....	33
FORHOLDET TIL DE VANTRO.....	35
SAMMENDRAG.....	37

FORORD

Vi gleder oss til å presentere boken “Islamsk levemåte”. Boken har sin opprinnelige opphav på urdu, under navnet “Islami Muhashrat” av (avdøde) Ghulam Ahmed Parwez, skrevet for barn og voksne som har ingen eller liten kunnskap om Islam. “Islami Muhashrat” ble senere oversatt til engelsk og nå til norsk.

Formålet med denne boken er å gjøre den vanlige leser kjent med Islams grunnleggende lære, og dette har vi gjort ved å belyse viktige emner av Koranen. Det unike med denne boken er at alle emner er hentet direkte fra Koranen, og vers fra Koranen er referert og oversatt på norsk. Når vi skriver **(7/12)** i parentes, betyr dette at det er kapittel 7 og vers 12 i Koranen, for de som ønsker å se og lese arabisk tekst.

Selv om denne boken er ment for barn og voksne som har liten eller ingen kunnskap om Islam, egner den også seg for mennesker som ønsker å lære de grunnleggende normer og regler som Koranen belyser.

Emner som blir belyst i denne boken er blant annet:

- Forskjell mellom lover laget av Allah og lover laget av mennesker,
- Islam og muslim,
- gutter og jenter, akseptabel mat og hvordan maten spises,
- påkledning, utdanning, sosiale etikette,
- familie liv, ekteskap,
- barn, foreldre, slektninger, naboer, venner, foreldreløse osv.

Vi gleder oss at Bazme Oslo fikk realisert sitt mål om å oversette islamsk litteratur til bokmål, samtidig få frem koranens budskap på norsk, slik at den unge generasjonen skal danne et riktig bilde av Islam.

Vi tilslutt takker alle de som har arbeidet med “Islamsk levemåte”, og de som har gjort det mulig for oss å presentere denne boken til deg.

Khadim Malik

Chairman Quranic Education Society

Waqar Ahmed Baig

Leder av Bazme Tolue Islam Oslo

NOEN GRUNNLEGGENDE FAKTA

(1) HVA ER ISLAM?

Eksempel I --

En ulykke skjer på veien. Jamal som kjører bil på vei nordover, og Kamal som kjører bil på vei sørover, kolliderer med hverandre. Politimannen som har trafikkteneste, løper bort til Kamal, forteller ham det var hans feil og tar ham med til politistasjonen for å anlegge sak mot ham. Hvorfor fastslo politimannen straks at det var Kamal som hadde feil, og hvorfor innrømmet sistnevnte sin feil så hurtig? Loven går ut på at en sjåfør skal holde bilen sin på høyre side av veien, og Kamal kjørte på feil side. Han handlet mot loven og ble derfor straffet, mens Jamal som kjørte på høyre side, unngikk straffeforfølgelse.

Eksempel II--

En gutt kom til sykehuset med et brannsår på hånden. Han skrek av smerte. Faren han sa "Det er bra at han fikk sin straff. Jeg ba han hver dag om ikke å leke med ilden, men han brydde seg ikke om det. Nå har han fått en lærepenge og kommer ikke til å gjenta feilen en gang til".

Hvorfor fikk denne gutten straffen? Fordi han handlet mot loven. Det kan hende du spør om hva loven han ikke fulgte, gikk ut på. Prøv å forstå dette fullt ut.

Det er en egenskap ved ilden at alt som legges inn i den, må brenne. Det er også en lov.

Den første loven som er nevnt foran, nemlig om å holde til høyre når du kjører, var menneskelagd.

Den andre loven om at ilden skal brenne, er lagd av Allah. Allah har laget en rekke slike lover. Når et menneske bryter disse lovene, blir de straffet.

(2) ISLAM OG MUSLIM

Det å leve et liv i samsvar med lover lagd av Allah, kalles Islam, og en som strengt overholder disse lovene, kalles Muslim. Lovene som handler om menneskelivet, ligger trygt inne i Koranen.

Du bør også huske på at å etterleve lover lagd av Allah, gjør livet ditt trygt og fredfullt, og ved å gjøre dette, sørger du også for at dine medmennesker har det trygt. Hvis Kamal hadde fulgt trafikklovene, kunne han og den andre bilen hatt det trygt. Derfor kunne begge bilene ha vært reddet. Således betyr Islam fred og sikkerhet.

(3) FORSKJELLEN MELLOM LOVER LAGET AV ALLAH OG LOVER LAGET AV MENNESKER

Du kan ha sett i mange land at når to motorkjøretøyer kolliderer med hverandre, prøver den skyldige sjåføren å stikke av for å unnsnippe straff. Hvis han arresteres av politiet, prøver han å komme med bestikkelser til polititjenestemannen for å unnsnippe straff. Det er altfor lett ved hjelp av bestikkelser å prøve å unnsnippe straff etter å ha begått en straffbar handling og å få saken avgjort til sin fordel. Hvorfor? For å forstå dette skal du legge merke til saken med gutten som hadde brent hånden sin. Han hadde stukket hånden inn i ilden mens han satt i et lukket rom og uten at noen passet på han, selv da kunne han ikke redde seg selv fra smerte og straff. Ingen bestikkelser

kunne hjulpet ham. Dette er den grunnleggende forskjellen mellom det å ikke etterleve lover laget av Allah og menneskelagde lover. Den som ikke adlyder menneskelagde lover, har av og til en mulighet til å slippe unna, men det finnes ikke den ringeste mulighet til å slippe unna etter å ikke ha adlydt lover lagd av Allah.

Av og til er det slik at en som begår en straffbar handling unnslipper, mens en annen blir straffet i hans sted. Men dette kan ikke skje når det er en lov laget av Allah som ikke blir overholdt. Det er umulig for en person å stikke fingeren inn i ilden slik at en annen føler smerten. Dette er den andre grunnleggende forskjellen mellom en lov laget av Allah og en lov laget av mennesker. Det er også ikke mulig når det gjelder en lov laget av Allah, at en person begår en straffbar handling, mens en annen blir straffet isteden.

(4) H V A E R E I M A N (T R O) ?

Umar har vært sulten de siste tre dagene og føler seg meget svak. Han går hjem til en venn, som tilbyr han en tallerken med varm, deilig pudding. Han går glupsk mot maten. Straks han tar en skje full inn i munnen, løper noen bort til ham og forteller at ved en feiltakelse er det kommet arsenikk i puddingen istedenfor sukker. Synes du den sultne mannen skal spise puddingen? Nei, han skal aldri spise den. Han skal utholde sultens kvaler, men aldri ta den giftige maten i munnen. Han skal heller kaste bort maten. Hvorfor spiste han ikke denne maten til tross for at han var veldig sulten? Fordi han trodde sterkt på at han ville dø hvis han spiste den. Hvor mye noen enn prøver å få han til å spise, kommer han aldri til å gjøre det. *En fast tro som dette er laget på lovene laget av Allah, kalles "Eiman" (tro). Og en som har slik tro, kalles "Momin".* Det er tydelig at en slik person alltid skal være sikker mot de skadelige virkningene som oppstår fra ulydighet mot Allahs lover. Dette er grunnen til at en sterk tro til Allahs lover fører til fred. En "Momin" redder ikke bare seg selv fra slike skadelige virkninger, han redder også andre mennesker fra dem. Således blir han et instrument for å skape fred i verden. At menneskeheten holder seg trygg og fredfull, ved å adlyde de guddommelige lovene, skyldes en av Allahs egenskap, et tegn som betyr en som skaper fred.

Det er nevnt foran at personen som ikke spiste den giftige maten, reddet seg selv fra de giftige virkningene.

Men det førte ikke til at appetitten ble brakt til ro. Til det trengte han annen ufarlig og næringsrik mat. Det tyder på at mennesker ikke bare trenger beskyttelse mot skader, de trenger noe mer enn det. Hva dette behovet er, skal bli forklart under neste overskrift.

(5) R A B U B I Y Y A T

Du kjøper en papegøye for å oppdra den. Du setter fuglen forsiktig inn i et bur, slik at katten ikke kan ta den. Så gir du den mat og vann for at kroppen skal vokse. Du bestreber deg også på å lære ham å mime og passe på at papegøyen lærer å imitere noen gode ord. På arabisk kalles hele dette programmet "Rabubiyat", som betyr å gi næring til noe, fysisk som mentalt. Den som gjør det, kalles "Rabb". Vi bruker ordet "Rabb" for Allah, fordi Han har skapt midler for å kunne nære det menneskelige legemet og har også i mennesket skapt evnen til å lære. Men til tross for alt dette vet du at det er mange mennesker i verden som ikke får tilstrekkelig mat til å stanse sulten, eller har nok med klær for å dekke til kroppen Heller ikke eier de hus å bo i, og de har ikke nok midler for å kunne bli behandlet når de er syke, og de har ingen ordninger for at barna deres skal få utdanning. Med andre ord, har de ikke

tilstrekkelig med midler verken til sin egen mat, eller for å kunne utvikle barna sine fysisk og mentalt. Hvorfor er det slik til tross for det faktum at Allah har gitt nok midler for at menneskene skal fortsette å leve? Det skyldes at de riktige forholdene ikke har blitt lagt til rette.

Det er plikten til “Momins” å sørge for adekvate arrangementer slik at alle mennesker får nok mat, og at barna oppdras på en skikkelig måte. Samfunn der slike forhold finnes, kalles “et islamsk samfunn”; og måten det oppnås på, kalles “islamsk Moashrat”, som betyr:

Et liv i gjensidig samarbeid under guddommelig veiledning.

(6) H V O R D A N E T I S L A M S K S A M F U N N O P P R E T T E S ?

Som nevnt tidligere, er det nødvendig for å fremme fred og harmoni i menneskenes verden og for å sørge for fysisk og intellektuell utvikling, til å opprette et islamsk samfunn. Det er klart at kun det samfunnet som er opprettet på grunnlag av lovene som Allah har laget, og som aldri bryter disse lovene, kan kalles islamsk. Det neste spørsmålet oppstår om hva som er kilden for disse lovene?

Det er de lovene som er blitt gitt til profet Muhammed (FVMH) av Allah gjennom åpenbaringer, og som ligger trygt i Koranen. Nettopp disse lovene kalles påbudene fra Koranen. Om et samfunn som lever et liv i samsvar med disse lovene, sier Den hellige Koranen:

“De som ikke avgjør sine anliggender i samsvar med lovene gitt av Allah, er ikke-troende.” (5/44)

Således er forskjellen mellom en troende og en ikke-troende er at den første tror og handler i samsvar med påbudene fra Koranen, mens den siste ikke gjør det. Ordet er ikke et misbruk, det betyr kun et ikke-medlem i et islamsk samfunn.

Kjære barn! Området for Koranens påbud er mye større. Når du vokser opp, skal du lære mer om dem. Denne boken inneholder kun de påbudene som angår dagliglivet ditt. Les dem grundig, og prøv å forstå dem fullt ut. Ikke bare det, men du må også handle ut fra dem. Kun det du handler ut fra, er nyttige. På den annen side, hvis du forstår visse ting, men ikke handler ut fra dem, er de ikke lenger nyttige. For eksempel hvis du forstår at fysisk trening bygger opp kroppen din, mens du i praksis ikke driver noen fysisk trening, kan du ikke forvente å bli sunn og sterk. På tilsvarende vis er ikke en ren forståelse av Koranens lover nyttige med mindre du handler ut fra dem.

(7) E N K E L T E M I N D R E S A K E R

Her i denne boken har vi tatt for oss mindre saker av dagligdags betydning i henhold til Koranens veiledning, men det betyr på ingen måte at de er uviktige. Selv småsaker er svært viktige i dagliglivet vårt. La oss dvele ved dette ved hjelp at et eksempel – En viss person har ris, kjøtt, smør, vann, krydder og brensel. Han kan kunsten å tilberede en deilig “Pulao” med dette, men så skjer det at han ikke har fyrstikkeske eller lighter med seg. Kommer han til å greie å tilberede mat i en slik situasjon? Nei. Derfor ser du at selv småsaker er viktige i livet. Koranens påbud kan hende er store eller små, men de er alle like viktige. Derfor er det avgjørende at du forstår grundig alle sammen.

VISSE GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER

(1) RESPEKT FOR MENNESKEHETEN

Alle barn født i denne verden, er like ved fødselen fordi de er mennesker. Ingen av dem er rike eller fattige, høykaste eller lavkaste, høyerestående eller tjener. Disse forskjellene blir virkelighet straks etter fødselen. Alle kommer til å prøve å ta vare på de rike foreldres barn, men få kommer til for å se på et barn som fødes inn i et fattig hjem. Et barn født i et rom i en bungalow og det andre barnet i tjenerboligene til den samme bungalowen, blir det gjort forskjell på straks etter fødselen. Alle kommer til å vise respekt overfor en høyereståendes barn, men kommer til å håne tjenerens barn. Det er ikke barnets feil at det blir født inn i et fattig hjem, og det er ingen prestasjon av et barn å bli født inn i en rik familie. Derfor er det urettferdig å skille det ene fra det andre. På samme vis er det fullstendig feil å skille mellom folk som en lavkaste og den andre som en høykaste.

Allah sier i Koranen:

➤ vi har vist Adams barn ære!(17/70)

Derfor er alle mennesker som tilhører et land, en nasjon eller rase, og snakker et språk. De som er blitt født inn i en rik eller en fattig familie, og tilhører en religion, er like og har krav på respekt.

Men hva er da kriteriet for ens stilling i samfunnet?

Koranen sier:

➤ Og alle er inndelt i grader, alt etter det de har gjort... (46/19)

En som utfører gode gjerninger, respekteres mer enn en som utfører dårlige gjerninger. Hvis et menneske utfører dårlige gjerninger, skal dens posisjon i samfunnet svekkes. På samme vis for en som utfører dårlige gjerninger; hvis han begynner å utføre gode gjerninger, skal hans posisjon gradvis styrkes. Således skal ens posisjon i samfunnet være i forhold til kvaliteten på gjerningene.

Koranen sier:

➤ Den mest rettferdige blant dere har størst ære hos Allah ... (49/13)

GUTTER OG JENTER

De fleste legger mer betydning på gutter sammenlignet med jenter, og menn anses overlegne i forhold til kvinner. Dette er en galt. I følge den Hellige Koranen er alle menn og kvinner likeverdige hverandre hva gjelder fødsel, og med like krav på respekt. Som tidligere nevnt, er kriteriet for respekt og om en er rik eller fattig, blant alle menn som kvinner, er kvaliteten på deres gjerninger.

Koranen sier:

➤ Jeg vil ikke la en strevers strev gå tapt for noen blant dere, for men eller kvinne, dere er ett. (3/194)

(2) PERSONLIG ANSVAR

Vi vet alle at trening om morgenen er bra for helsen. Hvis en person som vil bedre helsen, fortsetter å bli liggende i sengen, og ber tjeneren ta en daglig femkilometers spasertur isteden, tror du det vil gjøre han noe godt? Svaret er Nei. det er ikke mulig. På samme vis kan det ikke forekomme at en gutt som studerer regelmessig hver dag,

mens intellektet til en annen gutt som aldri studerer, som kaster bort tiden med lek, isteden øker. Således utsier den Hellige Koranen loven:

➤ ... Han godskrives det han har fortjent, og belastes det han har fortjent....(2/286)

Det betyr at en som gjør det gode, skal bli belønnet, og en som handler dårlig, skal tape.

Koranen forklarer også:

➤ ingen kan bære en annens byrde, ...(53/38)

Alle skal være ansvarlige for sin egen gjerning. Det ansvaret for hva en gjør, kan ikke overføres til noen annen. Det kalles Allahs belønningslov. Derfor skal enhver gjerning bli gjengjeldt på samme måte.

PERSONLIGE KVALITETER

(1) S T R E V E

Tenk bare på hvordan Universet virker. Hvert eneste menneske er stadig opptatt med å fullføre den oppgaven som Skaperen har tiltrodd en. Solen skinner på et bestemt tidspunkt og går ned igjen på et bestemt tidspunkt. Derfor er det en velordnet opp- og nedgang for solen og månen: Det er endringer i årstidene med jevne mellomrom, og faktum er at alt som foregår i naturen, er et perfekt system. Islam forventer et tilsvarende liv med regelmessig og konstant strev av menneskene.

“At mennesket bare kan få den tingen (som en rettighet) som det strever etter” (53/39)

Koranen beskriver gjentatte ganger samtidig “troen på Allah” og “gode gjerninger”: Følgelig er en muslim som tror på lovene, som finnes i den Hellige Koranen, samt en som utfører gjerninger som fremmer utviklingen av hans/hennes muligheter, og som er til gagn for menneskeheten. Derfor avhenger menneskets suksess og feilslag i livet av dets gjerninger:

“Dere skal bli belønnet for alt dere gjør” (45/28)

Følgelig beskrives livet til en troende som:

“(for å oppnå sine målsetninger må han/hun alltid) streve hardt og sågar ofre livet sitt (hvis det kreves)” (9/88)

PRAKTISK LIV - - Målsettingen for denne strevingen fra en troendes side, der han eller hun bruker sin formue og er innstilt på å ofre livet, er å etablere et sant Islam, der hver enkeltes behov i livet blir oppfylt, og deres muligheter blir realisert. I henhold til den Hellige Koranen oppnår et menneske ikke noe uten streving, og utbyttet av ens gjerninger kan ikke overføres til noen annen. Islam lærer mennesket til å handle og streve hardt og på den måten oppnå resultater av sine gjerninger.

(2) E N S F O R T J E N E S T E

Fordi Islam legger stor vekt på et liv i strev og strid, er det åpenbart at det betraktes som galt å leve på andres fortjeneste. De som lever på andres fortjeneste, kalles “MUTRAFEEN” på arabisk. Som det nevnes i så mange av den Hellige Koranens vers, er “Mutrafeen” fiendene til Guds budbringere og den livsstil de bringer med seg. De er ørkesløse og dovne, unngår å arbeide og skape seg sin egen fortjeneste. De vil heller at andre tjener noe til dem, og de er selv parasitter på det andre tjener. Koranen er absolutt i mot slike mennesker og sier til dem som tror:

“Så skal dere søke deres lønn på den måten som Allah foreskriver” (29/17)

Hva menes med den måten Allah foreskriver? Det betyr den måten å skaffe seg fortjeneste som er tillatt i henhold til Koranen. På den annen side er ulovlige metoder strengt forbudt.

Hva er de ulovlige metodene? Det betyr å tilegne seg andres verdier ved bedrag, ved å stjele, ved å utnytte noens svakhet, eller å rane til seg andres fortjeneste eller å kutte ned på noe en annen har krav på.

(3) F O R B R U K

Som nevnt foran, skal dere arbeide for å tjene til livets opphold. På den annen side skal dere være moderat i det dere bruker av hva dere har tjent. Overflod er ikke tillatt. Den Hellige Koranen har brukt ordene “Asraf” og “Tabzeer” for dette forbudet. “Asraf” betyr å bruke mer enn det som trengs for å oppfylle et spesielt behov, og “Tabzeer” betyr å forbruke uten at det er noe behov, for eksempel overflødig forbruk i bryllup og begravelser osv.

Det neste viktige spørsmålet er hvis man tjener mer enn det du trenger, for å dekke dine behov, hva skal man da gjøre med denne ekstra formuen? Vi vet alle at det er mange mennesker her i verden som ikke tjener nok til å kunne oppfylle sine grunnleggende behov. Det finnes andre som er fysisk uegnet til å tjene noe på grunn av sykdom eller en tilfeldig ulykke. Å oppfylle behovene deres er ansvaret til det sosiale systemet som er opprettet ut fra Koranens lover. Slike trengende personer får som en rettighet, fra de overskuddspengene som andre har :

Hvor mye skal dere bruke på andre?

“De spør dere hvor mye dere skal bruke (på andre), si: Hva har du mer enn du behøver” (2/219)

Å være åpen for den trengende, bør alt som er overskudd, brukes gjennom en sosial organisasjon. Dette beskrives i Koranen som:

“Hold deres fortjeneste åpen på den måten Allah foreskriver” (2/195)

Der hvor det ikke finnes en organisasjon basert på Koranens idealer, kan dere bruke uavhengig til dem som har behov. Den virkelige islamske livsstilen er den der det finnes en slik organisasjon: Der den ikke finnes, bør dere prøve å skape en. En slik organisasjon kalles Islamsk Styresmakt, dvs. en styresmakt som er ansvarlig for å håndheve Koranens lover og pålegg. Å opprette en slik er det fremste ansvaret for muslimer.

(4) M A T

Å spise de følgende fire mattypene har Allah forbudt:

“Han har kun forbudt dere dødt kjøtt og blod og svinekjøtt og det som har fått noe annet navn enn Allahs” (2/173)

Om det skulle være slik at man ikke kan få noe mat på lang tid og tvinges til å sulte, kan man i en slik situasjon stille matlysten ved å spise noe av det som er nevnt foran.

AKSEPTABEL MAT - - Ved siden av de foran nevnte fire slagene, er ikke noe forbudt som mat. Men hva gjelder andre ting, bør man kun spise det som er “Tayyab”, som betyr tilfredsstillende hva gjelder smak, utseende og lukt.

Ikke si at et tillatt matslag er ulovlig – Hvis et tillatt matslag ikke smaker, behøver man ikke spise det, men dere skal ikke si at det er forbudt

OVERFLOD – Ikke bruk mer enn dere har råd til på mat. Spis enkel, delikat og næringsrik mat, men ikke søl bort penger på unødvendige artikler. Spis heller ikke mer enn det som trengs for å stille matlysten.

HVORDAN SKAL MATEN SPISES? Dere kan spise alene eller sammen med andre:

Legg merke til: Det gjør ingen forskjell om dere spiser på østerlandsk vis ved å sitte på en duk som ligger på gulvet og bruker hendene for å spise, eller på vesterlandsk vis

ved å sitte på en stol med et bord foran seg og ved å bruke kniv og gaffel når dere spiser.

(5) D E T V A K R E I L I V E T

Islam har ikke forbudt bruk av kunstgjenstander og vakre ting, og den oppmuntrer en til å se pen ut.

➤ Si: Hvem har forbudt Allahs vakre (gaver), som Han har fremskaffet for sine tjenere,... (7/32)

PÅKLEDNING - - Formålet med klær er å dekke kroppen til mot varme og kulde samt å dekke til det som er skamfullt, men de må også være attraktive.

➤ Vi har gitt dere klær til å dekke deres nakenhet, og til pynt. (7/26)

SKJØNNHET OG FORHOLDMESSIGHET Alt Allah har skapt er vakkert og forholdsmessig. Alt som er forholdsmessig, utstråler skjønnhet. Forholdsmessighet betyr verken for mye eller for lite, men akkurat passe.

➤ skjønne og gode alle de ting Han har skapt, (32/7)

Således må hvert aspekt i menneskelivet være forholdsmessig – en ren og sunn kropp, klær som ser pene ut (men som ikke er overdådige), en vakker karakter og rettskafne lengsler, slik at man gjør livet henrivende i denne verden og i den som kommer etterpå.

➤ vår Herre, gi oss gode ting i denne verden og gi oss gode ting i den kommende (2/201)

Det er ikke bra å holde seg selv ustelt og lite tiltrekkende, men det betyr ikke at dere skal ødsle tiden på å gjøre dere selv prangende.

(6) H E L S E O G R E N S L I G H E T

Kunnskap er en stor velsignelse for menneskene, men er også noe essensielt. En sunn kropp og et sunt sinn er like viktige.

➤ Allah har gitt han overflod av kunnskap og kroppsstyrke!(2/247)

Hvis man blir syk, er det viktig å få behandling. Allah har skapt så mye som fremmer helse, og som kan brukes til medisiner.

For eksempel, om honning Koranen sier :

➤ i dette (i honning) er det helbredelse for mennesker.(16/69)

Hvis dere handler i mot de helselovene som Allah har gitt, blir dere syke og hvis dere følger disse lovene, holder dere friske. Abraham, Allahs budbringer, viste vei.

➤ og når jeg er syk, Hans lover helbreder meg (26/80)

RENSLIGHET

➤ Og Allah elsker dem som renser seg (9/108)

Renslighet betyr ikke bare kroppslig renslighet og rene klær, men også renhet i sinn, tanker og målsetninger.

(7) V I N O G G A M B L I N G

Koranen sier:

➤ Å dere som tror, alkohol, lykkespill, avgudsdyrkelse og pil (til loddkastning) er ikke annet en gru og et satansk verk. Unngå det, så det må gå dere godt (5/90)

RUSMIDLER - “Khamr” betyr å dekke til, å legge en gardin på en viss gjenstand. Fordi vin legger en gardin på det menneskelige intellektet, kalles den for “Khamr”. Ordet “Khamr” omfatter alle sorter rusmidler som dekker til eller fordummer det menneskelige intellektet og svekker årvåkenheten. Derfor må all slik handling som skader menneskets besluttsomhet og arbeidsinnsats, unngås.

MAISRA Ordet oversettes ofte som gambling. Men opprinnelsen til ordet er at det betyr lettjent formue. Ordet betyr venstre hånd. På urdu sier vi om en oppgave som lett kan gjøres:

“Dette er mitt venstrehåndsarbeid. Derfor må man ha avsky mot alle spill som gambling, bridge, veddeløp osv. samt alle andre måter å skaffe seg fortjeneste på der man ikke må arbeide. Mennesket bør tjene til livet gjennom strid og strev.

ANSAB - Ansab er steinalteret for trosgjenstander det tømmes olje på for innvielse eller plater der kjøtt ble ofret til idoler. “Ansab” var vanlig i Arabia før Islam dukket opp. En lignende offerpraksis til døde kroppar på gravene deres er vanlig blant mange av dagens muslimer. Koranen forbyr all slik praksis. Som nevnt tidligere, er alt det gis et annet navn til enn Allah, forbudt.

AZLAM – I det pre islamske Arabia ble det brukt piler for å dele ut kjøtt etter et slags lotteri eller loddtrekning. Piler ble også brukt til spådom, f. eks. for å sørge for heldige eller uheldige hendelser eller for å lære de hedenske guders ønsker, samt for om man skulle foreta visse handlinger eller ikke. Lotterivirksomhet praktiseres nå over hele verden. Som nevnt i verset foran, er all slik praksis og overtro Satans verk. Husk på! At den Hellige Koranen bestemmer at mennesket skal bruke sitt intellekt og tjene til livets opphold ved å arbeide. Således er alle handlinger som legger et dekke over intellektet og fremmer lett fortjeneste, forbudt.

(8) K O N V E R S A S J O N

Når dere konverserer, må dere snakke tydelig, rett frem og velbalansert. Dere må ikke bruke uærlige og dobbeltbetydende fraser for å få dem til å bety noe i en sammenheng og noe annet i en annen.

“Snakk alltid klart, eksplisitt og fast.” (3/70)

Snakk til dem med et språk som samfunnet forstår, slik siviliserte folk snakker på verdige manérer.

➤ si til Mine tjenere at de skal ordlegge seg på beste måte. (17/53)

Ikke fortell løgner og bruk ikke falske, oppdiktete og forræderske ord.

➤ og hold dere unna falsk tale! (22/30)

Ikke ta del i urettferdig snakk. Snakk alltid rettferdig.

➤ Når dere taler, så tal rett (6/153)

Ikke skjul sannheten når dere snakker, og bland ikke sannhet med falskhet.

➤ Og bland ikke sannheten med løgn, og skjul den ikke når dere vet bedre (2/42)

Ikke snakk med skrikende stemme.

➤ og demp din stemme, den verste av alle låter er eselets stemme (31/19)

MENINGSLØST SNAKK Unngå meningsløs snakking. Ordet betyr fuglekvitter – snakking som inneholder mer bråk enn meningsfulle ting.

(9) V U L G A R I T E T

Egenskap av den troende er beskrevet av Koran:

➤ som vender seg bort fra tomt prat (23/3)

Hvis dere synes det foregår bortkastet snakking et eller annet sted, skal dere gå forbi som en dannet mann/kvinne

➤ og når de går forbi tomt prat, fortsetter med verdighet (25/72)

VULGARITET Ikke kom i nærheten av noe simpelt.

➤ og gå ikke nærhet av skjendigheter, de være seg åpenlyse eller skjulte (6/152)

Ikke bare skal man unngå de skamfulle gjerninger, de bør ikke tillates å spres i samfunnet.

Koranen har gitt en kraftig advarsel mot dette:

“De som elsker å spre skandaler og skamfulle gjerninger blant de troende, skal få en alvorlig straff i dette livet og det som kommer etterpå” (24/19)

UTUKTIG LITTERATUR – Derfor er alt slags skammelig snakk, skammelige sanger, utuktig litteratur og bilder, utuktige filmer som sprer vulgaritet, strengt forbudt. De som er skyldige i slike handlinger, kan bli alvorlig straffet i et islamsk samfunn.

Legg merke til: Når vi snakker om forfengelighet, betyr det ikke bare forfengelig snakking, men det omfatter alle forfengelige og skammelige handlinger.

(1 0) G A N G E

Ikke gå på en arrogant måte:

“Ikke gå i uforskammethet gjennom verden.” (31/18)

Gå heller ikke som et sykt menneske med hodet bøyd ned, men vær moderat når dere går

“Vær moderat når dere går.” (31/19)

Senk blikket når dere går, og se på passerende kvinner på en skammelig måte:

“O Rasool! Si til de troende at de skal senke sine blikk (når de går).” (24/30)

Dette gjelder både menn og kvinner:

“Og si til de troende kvinner at de skal senke sine blikk (og ikke se seg unødig omkring).” (24/31)

Ikke bare vulgært utseende er forbudt, man skal ikke tillate at dårlige ideer krysser ens sinn:

“Han kjenner forræderen på øynene og det som brystet skjuler.” (40/19)

Legg merke til: Når det sies i (24/30) “Senk deres blikk”, betyr det at dere ikke skal kaste vulgære øyekast mot passerende kvinner og at dere skal gå som en dannet mann/kvinne og ikke tillate at deres blikk går seg bort.

(1 1) S E N Ø Y E , H Ø R N Ø Y E O G T E N K E T T E R

VÆR SIKKER PÅ DET DERE SIER – Enkelte mennesker begynner å spre det de har hørt som løst snakk uten å forsikre seg om at det de sier er pålitelig. Koranen advarer kraftig mot dette :

“Og følg ikke det dere ikke vet noe sikkert om, for dere vil bli spurt om dere har hørt noe slikt med dine egne ører eller om dere har sett det med dine egne øyne, eller om dere i deres eget sinn har forvissnet dere om det.” (17/36)

TENKE ETTER -- Hør nøye på alt, se oppmerksomt på ting, og tenk grundig igjennom saken ved å bruke det beste dere har av kunnskaper for å nå frem til en konklusjon. Ikke følg andre blindt. De som gjør det er ikke mennesker, men dyr og verre enn det:

“De har et sinn som de ikke forstår noe med, øyne som de ikke ser med og ører som de ikke hører med. De er som kveg, nei mer forvirret, fordi de er likegyldige. (7/179)

INTELLEKTUELT BLINDE - - Folk som ikke bruker intellektet sitt, Koranen kaller dem blinde og sier at de ikke kan være lik dem som bruker sitt intellekt og handler forsiktig:

“Svar: Kan den blinde anses lik den som kan se? Vil dere ikke tenke således.” (6/50)

Dere må tenke over alt dere hører, men ikke prøve å blande dere inn i andres saker:

“Og spioner ikke på hverandre.” (49/12)

HØR OG HANDLE – Tenk gjennom det dere hører, og handle ut fra alt som er godt. Det er bortkastet å høre gode ting og så være likegyldige overfor dem. Dere oppnår kun noe hvis dere setter noe i gang:

“Vi hører og adlyder.” (2/285)

Hold dere unna forfengelig snakk:

“Og når dere hører forfengelig snakk, gå bort derfra.” (28/55)

(1 2) U T D A N N I N G

KUNNSKAP – Kunnskap er den mest særmerkede egenskapen Allah har skjenket mennesket:

“Og Allah ga mennesket kunnskap om alle ting.” (2/31)

Kunnskap kan gis muntlig:

“Allah skapte mennesket. Han lærte det å snakke.” (55/3-4)

Kunnskap kan også gis skriftlig:

“Hvem lærte bort bruken av pennen. Lærte mennesket hva det ikke visste.” (96/5)

Kunnskapsrike mennesker og mennesker uten kunnskap er ikke lik hverandre:

“Si: “Er de vel like, de som vet og de som ikke vet?” (39/9)

Kunnskap har ingen grenser:

“Men over alt forsynt med kunnskap er den ene Allvitende.” (12/76)

Alle typer kunnskap er dannet av det menneskelige intellektet, og det menneskelige intellektet kan gjøre feil. Over alt er Allahs kunnskap, som er feilfri. Denne Allahs kunnskap er skjenket Hans budbringere gjennom åpenbaring. Kunnskapen som ble

gitt til Muhammed (FVMH) finnes i Koranen. Derfor er all kunnskap som finnes i Koranen, fullstendig uten feil og er helt pålitelig. Ingen menneskelige kunnskaper kan nå en slik standard.

GJENSIDIG KONTAKT

(1) HILSINGER – ASSALAM - O - LAIKUM

Det er normalt i alle verdens nasjoner at to mennesker som møter hverandre, hilser.

Det er ulike måter å hilse på. Når hinduer møter hverandre, sier de ordet “Bandgi”, som betyr “Jeg er slaven deres”. De møter hverandre også med foldede hender eller berører føttene til dem som er eldre, noe som viser at “Jeg er lavere enn støvet under føttene dine”. Når engelskmenn møter hverandre, sier de “good morning” eller “good evening”, som betyr at de ønsker en en hyggelig morgen (eller kveld).

MUSLIMHILSINGER – På den annen side sier muslimene når de møter hverandre: “ASSALMO ALAIKUM”, og den andre svarer ved å si “WA ALAIKUM-US-SALAM”. Ordene betyr “Måtte dere befinne dere i perfekt fred” eller “Måtte dere få riktig næring (for deres personlighet”. Eller “hvis dere noen ganger trenger hjelp, står jeg til tjeneste for dere.” Således uttrykker ordene selve målsettingen for islam og er et nobelt og tilfredsstillende uttrykk for gjensidig godvilje og samarbeid. Det er grunnen til at Koranen sier:

“Når dere tilbys en (høflig) hilsing, skal dere møte den med en hilsing som er enda høfligere eller (minst) like høflig.” (4/86)

HILSINGER TIL FAMILIEMEDLEMMER – Denne hilsingen er ikke begrenset til folk dere møter ute, fordi dere må også hilse på familien når dere kommer inn i hjemmet deres.

“Men når dere kommer inn i hus, så hils på hverandre – en hilsing med velsignelse og mildhet fra Allah.” (24/61)

(2) ANSTENDIG OPPFØRSEL

Allah foreskriver “Ihsan” i samfunnet. “Ihsan” betyr skjønnhet og forholdsmessighet. I en ting som er forholdsmessig, er alle bestanddelene like forholdsmessige, verken mer eller mindre, og der det er forholdsmessighet, er det skjønnhet, mens derimot en ting som er uforholdsmessig, virker stygg. En muslim er en som bevarer forholdsmessighet i sitt eget selv også i sin omgang med andre. Derfor betyr “Ihsan” at i en situasjon der en person (til tross for at vedkommende gjør det beste vedkommende kan) henger etter, skal hans mangelfullhet rettes opp av andre, for å gjenopprette samfunnets ødelagte forholdsmessighet. For eksempel er det “Ihsan” å rette opp manglene hos en person som er blitt svak på grunn av sykdom eller høy alder. I følge Koranen er en muslim en som utfører “Ihsan”:

“Og utfør “Ihsan” mot foreldre, slektninger, foreldreløse og dem som har behov, naboer som står dere nær (slektninger) og naboer som er ukjente, ledsagerne ved deres side, den veifarende (dere treffer) og dem som tjener dere.” (4/36)

Det betyr at en muslim er en som utfører “Ihsan” mot alle han eller hun kommer i kontakt med.

Når det gjelder “Ihsan”, er det en sak man må huske på – det er en dagligdags opplevelse når noen hjelper en trengende person, han eller hun begynner å mene at den personen må være han eller henne underdanig, og at mottakeren må gjøre som han eller hun sier. Hvis han eller hun en eller annen gang ikke handler tilsvarende slik man ønsker, merkes han som “Ihsan Faramosh”, den som glemmer “Ihsan”. Dette er fullstendig i strid med Koranens lære. Koranen sier at dere skal hjelpe en trengende person fordi det er deres plikt. Den personen skal ikke lenger ha noen forpliktelse

overfor dere. Selv ikke en slik tanke skal komme over dere. Koranen sier at dere skal hjelpe en trengende person med denne forventning:

“Vi ønsker ingen belønning fra dere, heller ikke takk.” (76/9)

(3) S A M A R B E I D

Ingen er i stand til å mestre alle sine saker alene. Av og til trenger man hjelp fra sine medmennesker. Denne gjensidige hjelpehandling kalles “T’aawan” eller samarbeid. Spørsmålet oppstår om man skal gi hjelp til alle man møter eller kun til en viss type folk? For eksempel når det gjelder utnyttelsen av en annens rettigheter. Skal vi hjelpe den som gjør galt eller den det blir gjort galt i mot? Det er åpenbart at vi skal hjelpe den sistnevnte. Den Hellige Koranen har fastsatt prinsippet:

“Dere samarbeider med hverandre i frisinnede saker og i saker som er i samsvar med Guddommelige lover, og samarbeider ikke saker som er syndige og fiendtlige.” (5/2)

Ordene foran betyr saker som er rettferdige og frisinnede og betyr å leve et liv i samsvar med de Guddommelige påbud som Allah har foreskrevet. Ordene brukes på en kamel som blir trett og holder seg bak flokken. Derfor kalles hver handling som gjelder menneskelige fremskritt, “Ism”. Ordet betyr ‘opprør’ f. eks. å handle mot de Guddommelige lover og der handlingene er mer og mer nyttige for menneskeheten og ikke hjelper dem som gjør opprør mot de Guddommelige lovene og foretar handlinger som hindrer menneskehetens fremgang. Med andre ord, hjelpe andre i saker som er erklært gode av Koranen, men ikke i saker som den betegner som dårlige.

(4) G J E N S I D I G K O N S U L T A S J O N

Gjensidig konsultasjon er beskrevet i den Hellige Koranen som en spesifikk handling for muslimer:

“Hvem utfører sine saker gjennom gjensidig konsultasjon.” (42/38)

Den Hellige Koranen foreskriver at dere må ha grundig kunnskap om hver eneste sak dere står overfor:

“Og forfølg ikke det dere ikke har noen kunnskap om.” (17/36)

Før dere fatter en avgjørelse, må dere konsultere dem som kan mer om det, slik at alle sider av saken blir tydeligere for dere. Men

en slik konsultasjon omfatter ikke saker som er syndige og fiendtlige. Den begrenses til saker som er nyttige for menneskeheten og er i samsvar med prinsippene fastsatt i Koranen.

KONTAKT MED ANDRE – Det er tydelig at gjensidig konsultasjon kun er mulig hvis man oppfører seg høflig mot andre. Det er grunnen til at følgende er sagt:

“Og vend ikke deres kinn i forakt mot folk.” (31/18)

(5) O P P F Y L L F O R P L I K T E L S E R

Det er særdeles viktig at et løfte dere har gitt til noen, for enhver pris blir oppfylt:

“Og oppfyll enhver , fordi (enhver) forpliktelse skal holdes.” (17/34)

KONTRAKT – På samme vis hvis dere inngår en kontrakt med andre nasjoner, så oppfyller dere den:

“O, dere som tror! Oppfyll (alle) forpliktelser.” (5/1)

Menneskelige affærer går glatt hvis personer som nasjoner er pålitelige overfor hverandre, ellers blir det fullstendig forvirring alle steder. Derfor må alle lovnader og kontrakter oppfylles. Men man må tenke på at denne oppfyllingen av forpliktelser ikke bare må gjelde for store saker. Dette gjelder også for mindre, hverdagslige affærer. En lovnad er en lovnad enten den angår en stor eller en liten sak. Om dere for eksempel sier til noen “Jeg skal komme på besøk til dere klokken 1600”, må dere holde dette fullt ut. På den annen side, hvis dere ikke kan greie det på grunn av noe uforutsett, må dere informere den personen dette angår.

(6) L Å N

I livet hender det at man ikke greier noe, eller man ikke har penger nok til å kjøpe tingen og ikke er i stand til å oppfylle sine egne behov. I slike tilfeller har man behov for hjelp fra sine medmennesker. Den kan gis på to måter: (1) en som har den nødvendige gjenstanden eller overskuddspenger, kan gi dette til den trengende uten å be om å få dem igjen. Dette er etter ‘Ihsan’-metoden, som tidligere er beskrevet, (2) eller man kan gi den nødvendige tingen eller det nødvendige pengebeløpet mot en lovnad om tilbakelevering. Dette kalles lån, og det må alltid gjøres skriftlig. Koranen sier:

“O, dere som tror! Når dere forhandler med hverandre i transaksjoner som gjelder fremtidige forpliktelser i en fastsatt periode, la dem nedfelles skriftlig.” (2/282)

PANTSETTELSE – Men hvis det oppstår et tilfelle der dere ikke finner en skrivekyndig som kan nedfelle lånet skriftlig, skal det deponeres en sikkerhet:

“Og når dere er på reise og ikke kan finne en skrivekyndig, vil et pant i eiendom (tjene formålet).” (2/283)

LØFTE OM TILBAKELEVERING – Et løfte om å levere tilbake det lånte må oppfylles. Hvis skyldneren befinner seg i en vanskelig stilling når det gjelder å betale tilbake, skal dere i et slikt tilfelle gjøre tingene lette for ham eller henne.

“Hvis skyldneren har vanskeligheter, skal dere gi ham eller henne tid til det er lett å betale tilbake. Men hvis dere lar lånet overgå til å bli en gave, er det beste for dere.” (2/280)

ÅGER – Men ikke få tilbake en eneste smule mer enn det dere har betalt til skyldneren. Profitørvirksomhet er renter, og dette er strengt forbudt i henhold til Koranen.

“Men Allah har tillatt handel og forbudt åger.” (2/275)

På den annen side kommer enhver gevinst fra sikkerhetspantet hos skyldneren også inn under betegnelsen ‘Riba’.

(7) H A N D E L

Som tidligere angitt har Allah tillatt handel og forbudt renter. Hva er handel? – Å overlate noe til noen for penger, kalles handel. Både kjøp og salg faller inn under dette. Spørsmålet oppstår om hvor mye profitt man skal kunne få i en forretning. I den Hellige Koranen er dette prinsippet fastsatt:

“Spis ikke i forfengelighet opp eiendelene deres selv, men la det foregå handel dere imellom i gjensidig godvilje. (4/29)

Derfor må overskuddet avtales mellom partene. Den rette måten å gjøre det på, er at prisen på hver artikkel skal være angitt på den, og profittsatsen fastsettes av

styresmaktene. Hvis det ikke er blitt gjort på den måten, skal profitten avgjøres av kjøperen og salgspersonen med gjensidig godvilje. Heller ikke må selgeren noen gang tenke på å utnytte kjøperen, og kjøperen må ikke prøve å rane til seg selgerens profitt. Det er handel med godvilje. En profitt som overstiger det tilmålte, tillates ikke av Koranen:

“At mennesket ikke skal ha noe annet enn det de strever for å få.” (53/39)

MÅL OG VEKT – Om dette har Koranen sagt:

“Gi fullt mål når dere måler opp, og vei med en vekt som er riktig.” (17/35)

Alle skal få det som de har krav på å få uten noen slags hindringer.

(8) R E T T F E R D I G H E T

Dere har kanskje sett en kamel eller et esel som bærer en bør. Hvis børen er lik på begge sider, vil varene være sikre, og det vil være lett for dyret å bære. Dette er rettfærdig, noe som betyr at en byrde ikke tipper til verken den ene eller den andre siden, men er i balanse. Derfor kalles det rettfærdighet hvis det fattes en avgjørelse som verken favoriserer en av partene eller fratår noen det han eller hun har krav på. Koranen legger stor vekt på dette.

“Vær rettfærdig, for ved å være det, handler dere i samsvar med de Guddommelige lovene.” (5/8)

RETTFERDIGHET OVERFOR FIENDEN – Koranen foreskriver at man utøver rettfærdighet ikke bare i nøytrale omgivelser, men også at man skal utvise rettfærdighet i forhold til sine fiender.

“La ikke hat mot andre få dere til å la være å vise rettfærdighet. Dere må vise rettfærdighet. Det er nærmere den stien Allah fører til.” (5/8)

Legg merke til: ‘Adl’ betyr ikke kun rettfærdighet i en rettssal, men pålegger også muslimer å være rettfærdige i dagliglivets affærer.

(9) B E T R O D D G O D S

En ting eller en eiendom som er betrodd noen i en bestemt periode, kalles betrodd gods. Eierskapet til tingen som er betrodd noen, har den opprinnelige eieren. Derfor, når eieren vil ha tilbake den betrodde tingen, må den leveres tilbake uten noen slags hindring:

“Sannelig befaler Allah dere til å gi tilbake det betrodde godset til de den tilhører.” (4/58)

Det betrodde godset er ikke kun begrenset til en materiell gjenstand eller penger. Hvis på den annen side en person forteller noe fortrolig til en annen, er det også betrodd gods, fordi her blir en person avhengig av en annen fordi vedkommende anså den annen som pålitelig. Man må være forsiktig, slik at det som blir fortalt ikke er en mislighet eller noe som har gale hensikter.

ANSVAR – På tilsvarende vis er et arbeid som er tiltrodd dere av en annen person, et betrodd gods som må oppfylles. Den som er utvist tillit kan være statsminister eller enkel arbeider, men han eller hun må oppfylle sitt ansvar.

NASJONAL TILLIT – Betrodd gods kan være et alminnelig innskudd. På den annen side er maktens tøyler det største og mest hellige betrodde gods menneskene kan overlate til sine medmennesker, og det er viktig at de som får makt, må være særdeles

pålitelige og særdeles egnede personer, slike som er i stand til å avgjøre menneskenes affærer helt rettfærdig, og som kan oppfylle det ansvaret som legges på dem.

På den annen side innebærer det også at det å betro maktens tømmer til personer som ikke fortjener det, er å forråde den nasjonale tilliten og derfor verset:

“Allah befaler dere til å gi tilbake det betrodde godset til den det tilhører.” (4/58)

Gjelder også overfor denne feilaktige handlingen.

Merk: Det er vanlig praksis at en person forteller dere noe ... mot noen annen for at det skal viderefortelles, men samtidig ber vedkommende dere om å sørge for at hans eller hennes navn ikke avsløres. Det er ikke bra praksis. Si til vedkommende at dere ikke vil samarbeide med ham eller henne i denne saken. Hvis han eller hun sier noe mot noen, må vedkommende ha mot nok til å fortelle det åpent. Hvis han eller hun ønsker å skjule navnet sitt, betyr det at vedkommende forteller løgner.

(1 0) B E V I S

IKKE SKJUL VITNEUTSAGN – En sak kan kun avgjøres på en rettfærdig måte hvis en person som kjenner noe til den, kommer frem og redegjør detaljert for den. Dette kalles bevis eller vitneutsagn. (Vitneutsagn betyr en forklaring gjort under ed). Den hellige Koranen har strengt foreskrevet at man skal avgi en sann redegjørelse:

“Skjul ikke bevis.” (2/283)

RETTFERDIG FORKLARING --

“O, dere som tror! Stå fast frem for rettfærdighet som Allahs vitne.” (4/135)

Det betyr at dere ikke skal komme som et vitne for noen av partene, men som et vitne for Allah. Forklar fast, åpent og eksakt det dere har sett, verken mer eller mindre, heller ikke i noens favør eller disfavør.

“(Hold dere til sannheten) selv om deres forklaring går mot dere selv eller dine foreldre eller dine slektninger, og om den er (mot) rik eller fattig, for Allah kan best beskytte begge.” (4/135)

“Ikke følg lysten (i deres hjerter) for vike unna.” (4/135)

Det betyr at dere aldri må si noe som er intrigerende og som har dobbeltbetydning. Hvis dere gjør noe slikt, kan dere skjule dere for folk, men ikke for Allah, fordi Han vet alt.

“Og om dere ødelegger (rettfærdigheten) eller nekter å være rettfærdig, sannelig vil Allah være vel kjent med alt det dere gjør.” (4/135)

Den Hellige Koranen legger stor vekt på rettfærdig forklaring. Det betyr ikke på noen måte at dere skal avdekke fakta kun når dere blir bedt om å gjøre det av en domstol, men dere skal forklare alt det dere vet, sant og fruktesløs selv utenfor domstolen.

FALSK FORKLARING – Avgi aldri falsk forklaring. Et fremtredende trekk hos de troende er:

“(De er) de som ikke vitner falskt.” (25/72)

(1 1) B E S T I K K E L S E

Som tidligere nevnt, er det dårlig å erverve formue med urettferdige midler, mens den verste form for ondskapsfullhet er å tilegne seg formue ved bestikkelse. Det dreper

rettferdigheten og raner til seg andres rettigheter. Det gjør galt mot uskyldige personer og danner grunnlaget for et urettmessig samfunn. Koranen sier:

“Ikke spis opp deres eiendom blant dere selv av forfengelighet. Bruk det heller ikke som lokkemiddel overfor dommere med det for øye at dere urettmessig og bevisst skal kunne tilegne dere andres eiendom.” (2/188)

Derfor forbyr ikke Koranen kun det å ta imot bestikkelser, men den forbyr også å tilby bestikkelser. En saksøker skal kun anlegge et søksmål for å få sin rett, et vitne skal gi en sannferdig forklaring, og dommeren skal utlegge full rettferdighet. Spørsmålet om å tilby eller godta bestikkelser oppstår ikke. En som gjør noe slikt, er kriminell i et islamsk sosialt samfunn.

(1 2) S O S I A L E T I K E T T E

TILLATELSE TIL Å GÅ INN ET HJEM SOM TILHØRER ANDRE --

“O, dere som tror! Gå ikke inn i andre hjem enn deres eget før dere har bedt om tillatelse og har hilst på dem som er der inne.” (24/72)

Og om tillatelse ikke lar seg skaffe:

“Og hvis dere ikke finner noen i hjemmet, skal dere likevel ikke gå inn før dere har fått tillatelse: Hvis dere blir bedt om å fjerne dere, skal dere fjerne, fordi dette er en sak om renhet for dere.” (24/28)

På den annen side behøver dere ikke be om tillatelse i slike hus som det ikke bor noen i, og der man oppbevarer bruksartikler, f. eks. et pakkhus:

“Det er ingen feil fra deres side å gå inn i hus som ikke brukes til beboelse, eller som tjener et annet formål, og Allah har kunnskap om det dere avdekker og det dere skjuler.” (24/29)

Det betyr for eksempel at hvis det pakkhuset der dere går inn, er et felles pakkhus, og dere er der helt alene når dere går inn, bør dere aldri komme i tvil om det dere gjør er uærlig.

FORSAMLINGSETIKETTE

“O, dere som tror! Når dere blir bedt om å gjøre plass blant i forsamlingene (spre der og) gjøre plass: Da vil Allah skaffe dere (tilstrekkelig) plass. Og når dere blir bedt om å reise dere, skal dere reise dere.” (58/11)

UANSTENDIGE HANDLINGER – er forbudt når man er i en forsamling. Lots folk begikk slike uanstendige handlinger. Lot sa til sitt folk:

“Og dere praktiserer ondskap (selv) i deres rådsforsamlinger? (29/29)

TILLATELSE TIL Å DRA BORT – Troende som kommer sammen i forbindelse med en sak som krever kollektiv handling, forlater ikke stedet der de er samlet med mindre de får tillatelse til å gjøre det:

“De drar ikke før de har bedt om å kunne dra.” (24/62)

Kort sagt krever etikettene når man deltar i en forsamling, at man sitter på en måte som gjør plass for andre, og man ikke begår noen uanstendig handling, ikke er med i uverdige snakking, og når forsamlingen oppløses, reiser man seg opp og drar. Når dere blir innkalt til et spesielt gjøremål, skal dere ikke dra bort uten at dere har fått tillatelse.

INVITASJON TIL ET MÅLTID --

“O, dere som tror! Gå ikke inn i husene til profet med mindre dere blir invitert til et måltid, (gå ikke så tidlig at) dere må vente på at det blir tilberedt. Når dere er invitert, skal dere gå inn (til avtalt tid) og dra bort når måltidet er over. Ikke bli igjen for å konversere.” (33/53)

Selv om dette kan bli sett på som bagateller, er det likevel viktig å følge dem for å lage en atmosfære av behagelige gjensidige forbindelser, vise skjønnhet og disiplin.

(1 3) F O R S K J E L L I G E S A K E R

MISUNNELSE – Ikke misunn dem som har en bedre stilling enn dere har. Hvis et menneske er mer kunnskapsrikt og strålende enn dere er. En person som tjener mer enn dere ved å arbeide hardere og har bedre levestandard, eller den som har barn som blir holdt renere og mer velstelte. Dere skal ikke ha nag til vedkommende, men arbeide hardt, slik at dere også kan oppnå den samme standarden. Å misunne andre er ikke en islamsk levemåte.

“O, misunner de menneskeheten for det Allah har gitt dem av sin overflod.” (4/54)

BAKTALE – Baktaling er forbudt, og det betyr at man ikke skal si noe i noens fravær som man ikke liker å si når vedkommende er til stede. Med ordene i den Hellige Koranen er det som å spise kjøttet fra deres døde brors kropp:

“Vil noen like å spise kjøttet av sin døde bror? Nei, dere vil avsky det. (Så, hvordan ville dere like å baksnakke folk når de ikke er der). (49/12)

SPIONERING

“Ikke prøv å utforske hverandres hemmeligheter.” (49/12)

KLENGENAVN

“Ikke kall hverandre med klengenavn.” (49/11)

“Finn heller ikke feil for å sverte hverandre.” (49/11)

IKKE KRINGKAST ONDSKAP – Hvis dere kjenner til noens mangler, ikke prøv å fortelle det, med det for øye å sverte vedkommende. Hvis en person har begått overgrep mot dere, kan dere søke bot på en mer riktig måte:

“Allah liker ikke at ondskap skal bli fortalt offentlig i utlandet, bortsett der urettferdighet er blitt begått.” (4/148)

LATTERLIGGJØRING – Ikke latterliggjør andre med det for øye å sverte dem:

“O, dere som tror! Ikke la noen blant dere latterliggjøre andre: Det kan være den (sistnevnte) er bedre enn den (førstnevnte).” (49/11)

ÆREKRENKELSE

“De som ærekrenker kyske, indiskrée troende kvinner, forbannes i dette livet og i det som kommer etterpå.” (24/23)

Dette verset peker på at dydige kvinner noen ganger er indiskrete, fordi de ikke tenker på noe ondt. Men selv slik uskyldig indiskresjon bringer dem vanskeligheter, på grunn av ærekrenkelsene som spres rundt dem. Slike kvinner er aldri klar over en uren handling, og det kommer aldri en ond tanke over dem. Folk som sprer slike ærekrenkelser om dem, er skyldige i de alvorligste forgåelser.

MISTANKE – Ikke mistenk noen med mindre dere vet helt sikkert at han eller hun har gjort noe galt. Ha en god oppfatning om han eller henne, og endre denne kun hvis dere får konkret bevis for hans eller hennes dårlige gjerning.

“O, dere som tror! Unngå mistanke så mye som mulig.” (49/12)

LATTERLIGGJØRING AV GUDDOMMELIGE LOVER

Ikke ta lett på Allahs lover. Hvis noe ikke er klart for dere, skal dere alltid prøve å forstå det grundig. Hvis dere sitter i en forsamling der slik latterliggjørende prat om Allahs Deen pågår, og dere ikke kan kontrollere det, skal dere forlate den forsamlingen, gå dit kun etter at de har stanset med det og har begynt med noe annet.

“Når dere hører at Allahs tegn holdes i vanry og blir latterliggjort, skal dere ikke sitte samme med dem med mindre de vender seg til et annet tema. Hvis dere blir der, vil dere være lik dem. (4/140)

Og et annet sted sies det:

“La de være som anser deres ‘Deen’ som en ren lek eller fornøyelse.” (6/70)

FORFENGELIG OG KJELTRINGAKTIG DISKUSJON – Ikke ta del i forfengelig og kjeltringaktig diskusjon. Presenter argumentene dine på intelligent vis, hør på motstanderen med kjølig sinn, og svar forsiktig:

“Inviter (alle) til veiene til deres Rabb med visdom og vakker preken, og argumenter med dem på den måten som er best og mest elegant.” (16/125)

Hvis dere innser at deres synspunkt er feil, innrøm det straks, og vær ikke ubøyelig. Om de troende sier Koranen:

“Og (de) er aldri sta for bevisst å stå på (det gale) de har gjort.” (3/134)

SINNE – Mennesket begår ofte slike handlinger i sinne som det etterpå føler seg skamfull over. Derfor må man i en slik situasjon være kontrollert. Allah elsker slike personer:

“Den som forfiner sinnet og unnskylder (alle) mennesker.” (3/133)

Merk: Den vanlige oversettelsen av ordene er “den som begrenser sinnet”. Dette er ikke korrekt. Koranen foreskriver istedenfor å begrense sinnet, heller en forfining av sinnet, hvilket betyr å overføre den energien sinnet skaper, over på en edlere handling.

UNNSKYLDNING – Men den personen som fortjener unnskyldning, er den som begår en dårlig gjerning bevisst, og som så føler seg skamfull over det etterpå:

“Og hvis noen av dere gjorde ondt i uvitenhet og deretter angret og (endret) sin oppførsel, så tilgir Allah han eller henne (og derfor skal dere også tilgi vedkommende)”. (6/54)

Men en person som vedvarende forårsaker vanskeligheter for sine medmennesker og som ikke slutter å begå overgrep til tross for at vedkommende er blitt gjort oppmerksom på dette, må få straff:

“Gjengjeldelsen av en skade er en skade av tilsvarende grad.” (42/40)

Fordi

“Allah elsker ikke dem som begår overgrep.” (42/40)

Merk: Straffen for hendelsen skal gis av en domstol. Man skal ikke ta loven i sine egne hender.

(1 4) S E L V R E F O R M

SELVREFORM – Det er en vanlig hendelse at en person ber en annen om å være god, ikke fortelle løgner og ikke foreta dårlige gjerninger osv., men samtidig fortsetter

han eller hun å gjøre det vedkommende ber andre om ikke å gjøre. Det er en gal ting ifølge Koranen:

“Setter dere pris på god oppførsel hos folk og glemmer (å utøve det) selv.” (2/44)

Derfor skal man først og fremst konsentrere seg om selvreform. Gjør først selv det dere ber andre om å gjøre. Den Hellige Koranen sier:

“Hvorfor sier dere det dere ikke gjør.” (61/2)

REFORM AV MEDMENNESKER -- Etter selvreformen blir det et kall for dere å reformere dem dere kommer i kontakt med i livet. Disse kan være dine familiemedlemmer eller dine forretningspartnere, venner eller bekjente:

“Beskytt dere selv og familiene deres mot ilden.” (66/6)

Men som tidligere sagt, er den beste måten å reformere andre på å vise dem deres egen modell. Men når det gjelder selvreform, skal man aldri tro at ens personlighet har nådd perfektjonisme og ikke lenger trenger ytterligere reform. Det er galt. Kun Allah vet hvor langt dennes personlighet har utviklet seg:

“Derfor ikke tilskriv deres personlighet en perfekt utvikling. Han (Allah) vet best hvor langt dere har kommet i harmoni med de Guddommelige lover.” (53/32)

LEGG MERKE TIL ET GODT RÅD – Ofte hender det at hvis en person råder en annen person til å slutte med den og den dårlige gjerningen, så svarer den andre at den førstnevnte først bør ordne opp i sine egne forhold, og slutte med den, og den av hans eller hennes dårlige gjerninger. Dette er ikke den rette innstillingen. Hvis den førstnevnte gjør noe galt, skal han eller hun ta følgende av det. Den sistnevnte skal kun vurdere om det rådet som er gitt, er galt eller ikke. Hvis det er korrekt, må han eller hun følge rådet, fordi det vil være til hans eller hennes fordel. Ingen dårlig handling hos den som råder, skal angå den som blir rådet. Den som råder en annen person, må først og fremst vurdere om det onde som er synlig for ham eller henne, hos en annen person, ikke finnes hos en selv. Hvis alle i et samfunn følger dette prinsippet, skal hele samfunnet bli rettskaffent.

Derfor, gjør det til en merkesak at dere først ordner deres eget. Deretter råder de nærmest dere, fulgt av et tilsvarende godt råd til andre. Når noen gjør dere oppmerksom på noe, må dere vurdere dette og se om vedkommende forteller noe som er rett eller noe som er galt. Hvis det vedkommende sier er rett, må dere sørge for å ta tak i det som er ondt i dere istedenfor å fortelle rådgiveren at han eller hun også er slett og at dere ikke vil høre på det som sies.

HYKLERI – Ifølge den Hellige Koranen er hykleri den verste forgåelsen. Hvem er hyklerne:

“De som med sine lepper sa det som ikke var i hjertene deres.” (3/166)

En troende er en som åpent sier det han eller hun har i sitt hjerte. En ikke-troende er en som ikke tror på Sannheten og som åpent er imot den. Han lurer ikke andre.

Men en hykler er en som tror noe annet enn det han eller hun sier og dermed lurer andre:

“Hvem tror de lurer Allah og dem som tror.” (2/9)

De handler kun for å vise sitt ytre:

“De gjør ting som bare andre skal se.” (4/142)

Det er grunnen til at hykleri er en hendelse verre enn vantro ifølge den Hellige Koranen.

“Hyklerne vil være i ildens innerste.” (4/145)

Koranen sier at disse menneskene har et sykt hjerte:

“I hjertene deres er det sykdom.” (2/10)

En sykdom som skrider fremad:

“Og Allah har økt sykdommen deres.” (2/10)

Det eneste botemiddel for å kontrollere denne sykdommen er at en slik person åpent skal angre og være skamfull over sitt svikfulle trekk og følge opp med å bringe seg selv i orden med et beslutsomt sinn og så holde seg på den rette stien.

FAMILIELIV

Selv om familielivet har en fremstående plass i menneskesamfunnet, er det noe aldeles spesielt i et islamsk samfunn. Den formen Koranen ønsker å gi menneskesamfunnet generelt, begynner i hjemmet. Følgelig er hjemmet et samfunn i miniatyrform, som viser en modell for den islamske sosiale orden.

ET ELDRE MEDLEMS ANSVAR -- I henhold til Koranen er det de eldres ansvar å verge sine familiemedlemmer fra følgene av å gå den gale veien, like meget som de eldre beskytter seg selv. Det vil si at de skal beskytte familiemedlemmenes liv og eiendom og ikke tillate at de tar del i slett oppførsel. Derfor er det sagt:

“O, dere som tror! Beskytt dere selv og familiene deres mot ilden.” (66/6)

Beskrevet foran er det den eldste i familien sitt ansvar. På den annen side er det de yngres ansvar å gjøre gode gjerninger, prøve å reformere hverandre og unngå at det skapes ulikhet dem imellom.

Merk: Ordet i verset inkluderer familiemedlemmer og også dine andre kamerater.

(1) EKTEMANN OG KONE

De tetteste forholdet i en familie er mellom ektemann og kone. Koranen legger stor vekt på dette. Hvis de er lykkelig knyttet til hverandre, er familielivet et paradys. På den andre side, hvis deres felles forhold er dårlig, blir familielivet dårlig.

“At Han skapte for dere kamerater blant dere selv, slik at dere kan leve i fred, og Han skapte blant dere gjensidig tiltrekning og muligheter for felles utvikling av potensialene.” (30/21)

Derfor er en god familie der det finnes kjærlighet og følelser av velvilje mellom ektemannen og kona hans. Det hersker fred overalt rundt familiemedlemmene, og de er alle en kilde til trøst og harmoni i forhold til hverandre:

“Vår Rabb”! Gi os koner og avkom som vil være et behag for våre øyne.” (25/74)

EKTESKAP – Koranen rettleder dere til å gifte dere med en kvinne etter deres eget valg og som dere liker:

“Gift dere med kvinner (etter deres eget valg) som behager dere (på alle måter).” (4/3)

EKTESKAP MED EN JENTE – Både gutten og jenta må være voksne når de gifter seg, og samtykke fra begge er nødvendig.

Ingen har rett til å gifte seg med en jente uten hennes samtykke:

“O, dere som tror! Dere forbys å ekte kvinner mot deres vilje.” (4/19)

DELING AV ARBEIDET – En mann og en kvinne er fra fødselen av fysisk ulike hverandre. Kona som føder barna, er hovedansvarlig for deres oppfostring, og dette tar mye av tiden hennes. Derfor blir det å tjene til livets opphold, ektemannens ansvar:

“Menn er kvinnenes beskyttere og forsørgere. (4/34)

Derfor oppstår forskjellen når det gjelder ansvarsområder for en mann og en kvinne ut fra deres fysiske og biologiske ulikheter. Det betyr på ingen måte at mannen er kvinnen overlegen.

BALANSERT LIV

“Lev sammen med dem ut fra vennlighet og likhet, for hvis dere ikke liker dem, kan det hende at dere ikke liker en ting som Allah har skapt, og som inneholder mye godt. (4/19)

Derfor rådes ektemannen her til å leve med godhet i forhold til sin kone. Om det skulle oppstå noe man blir uenige om, må dette bæres ydmykt, og man skal ikke bli sint med en gang. Kan hende er en sak man misliker når alt kommer til alt noe som er til nytte for ham.

Som tidligere nevnt, har en mann og en kvinne krav på lik respekt. Verken er en mann en kvinne overlegen i kraft av å være mann, eller er en kvinne underlegen en mann fordi hun er kvinne. Begge to er hjul på den samme vognen. Det er det som menes med dette ordet

Merk: Når det sies at det er ektemannens plikt å tjene til livets opphold for å gjøre det mulig for kona å ta godt vare på barna, betyr ikke det at en kvinne i ethvert tilfelle forbys å arbeide. Som en nødvendighetssak forbys verken mannen eller kvinnen å gjøre dette i rimelig grad.

(2) B A R N

Å oppfostre barna er foreldrenes fremste plikt. Likegyldighet med å mate dem, hva gjelder helsen deres, utdanningen og oppfostringen av dem, er det samme som å myrde dem:

“I sannhet er de tapere som slår sine barn i hjel.” (6/140)

Men husk at å erverve formue med uærlige midler, slik at barna kan ødsle, eller for å bygge opp eiendom for dem, er en alvorlig synd. Kvinner og barn som tvinger mennene til å tjene opp formuer ved uærlige midler, er deres fiender.

“Sant er at blant koner og barn finnes det (noen som er) fiender.” (64/14)

LOVLYDIG LIVSOPPHOLD – Derfor må dere kun bruke på dere selv samt på konene og barna deres formuer som er tjent på lovlig vis, for å gi dem god helse, utdanning og oppfostring.

(3) F O R E L D R E

OPPFØR DERE ORDENTLIG I FORHOLD TIL FORELDRE – Foreldrene ser etter barna sine når de ikke er i stand til å tjene til livets opphold. Men gradvis når foreldrene den alderen der de selv ikke kan tjene noe. Det pålegges avkommet å oppføre seg ordentlig i forhold til foreldrene og bøte på deres ufullkommenhet:

“Behandle foreldrene dine med vennlighet.” 6/152)

Eldre mennesker blir nervøse, irritable og begynner å oppføre seg som barn. Slike handlinger er ikke frivillige, men skyldes alene virkningene av alderdommen. Derfor må ikke eldre mennesker irettesettes av sine handlinger, men behandles med vennlighet:

“Ikke si foraktende ord om dem, og irettesett dem ikke, men snakk til dem med respektfulle ord. Og ut av vennlighet senk ned over dem ydmykhetens vinger, og si: Min Rabb! Skjenk dem begge det de trenger til underhold, slik de gjorde for meg da jeg var barn.” (17/23-24)

Så lenge et barn er lite, må det følge sine foreldres veiledninger. Det ikke kan skille mellom sin egen fortjeneste, og sitt eget tap. Men når det blir voksent og blir i stand til å skille mellom godt og ondt, da må det bestemme over sine egne saker. Det skal kunne drøfte saker med foreldrene sine, men gjøre sine egne beslutninger, fordi, som Koranen sier, visdommen forfaller når man blir gammel. Foreldrene skal ikke blande seg inn i barnas saker etter at de er blitt voksne.

(4) F O R F E D R E

LYDIGHET FOR FORFEDRENE – Vi må respektere forfedrene våre, men skal ikke blindt følge det de har sagt i fortiden. Autoriteten i alle saker er den Hellige Koranen, og ikke det eldre mennesker sier. Alle uttalelser som tillegges forfedrene, må kontrolleres ut fra lyset fra Koranen. Alt som er i samsvar med Koranens lære, er korrekt, og alt som går imot dette, er galt. Koranen sier:

“De er de menneskene som har blitt borte. De skal høste fruktene av det de gjorde, og dere av det dere gjør. Dere skal ikke bli spurt om hva de pleide å gjøre.” (2/134)

Koranen sier at dette er slik de vantro oppfører seg:

“Når det sies til dem ‘FØLG det Allah har åpenbart’, sier de: ‘Nei! Vi skal følge våre fedres metoder’”. (2/170)

Det betyr at de er innstilt på å følge metodene til forfedrene sine, selv om disse er i strid med det menneskelig intellekt, eller sågar hvis disse er i strid med Koranen. Dette er gal holdning. Vi må avgjøre alt med veiledning fra Koranen og unngå alt som strider i mot den, selv om det har blitt praktisert over lang tid.

(5) S L E K T N I N G E R

Den Hellige Koranen har foreskrevet god oppførsel ikke bare i forhold til foreldre, men også til slektninger.

“Behandle dine foreldre og slektninger godt”. (2/83)

Til tross for menneskets ønske om rikdom, skal det gi pengehjelp til slektninger når det trenges.

(6) A N S A T T E

God oppførsel er foreskrevet ikke bare i forhold til foreldre og slektninger, men også i forhold til dem som arbeider for dere:

“Gjør godt overfor dine foreldre og dem som står under deres kommando.” (4/36)

Det pålegges også en ansatt at vedkommende skal arbeide flittig og ærlig:

“Sant er det at det beste menneske dere kan ansette er det (mennesket) som er sterkt og pålitelig.” (38/26)

(7) N A B O E R

Dere må også behandle dine naboer godt, de kan også være dine slektninger eller andre.

“Og gjør godt overfor dine foreldre – og overfor de naboene som er nærme og naboer som er fremmede.” (4/36)

Som nevnt tidligere i kapittel 4, skal dere ikke gå inn i naboens hjem uten tillatelse og snu hvis dere ikke får tillatelse, og dere skal ikke ta det ille opp.

(8) V E N N E R

Gi også vennene deres god behandling:

“Og god behandling til foreldrene – og kameratene ved deres side.” (4/36)

Men vær kun venn med dem som er enig med dere ideologisk og som er dannede personer. Som en prinsipp sak må dere huske på at den som er imot Koranens ideologi, aldri vil være vennlig mot dere:

“Ikke la de troende ta som venner eller hjelpere de vantro istedenfor troende.” (3/27)

Selv om de er dine foreldre eller søsken:

“Ta ikke deres beskyttere, deres fedre og deres brødre hvis de elsker vantro istedenfor tro.” (9/23)

Derfor er sant vennskap det ideologiske, blodsbandet er ingen ting sammenlignet med det. Men som nevnt tidligere, må rettferdighet og vennlighet råde, selv når dere har med de vantro å gjøre. Vær aldri urettferdig overfor noen, måtte vedkommende være troende eller vantro.

(9) F O R E L D R E L Ø S E

Det er av aller største betydning at man ser etter og verner om dem som er alene i samfunnet, og som ikke har noen til å ta vare på seg. I henhold til den Hellige Koranen er nasjoner som ikke gjør det, dømt:

“Nei! (Ydmykelsen kommer) hvis dere ikke ærer de foreldreløse.” (89/17)

Det betyr at dere ikke kun skal ta vare på foreldreløse, men også ære dem slik dere ærer dine egne barn og slektninger. Dere skal aldri se ned på dem:

“Derfor skal dere ikke behandle de foreldreløse med strenghet.” (93/2)

De skal aldri tenke på at de gies mat som veldedighet. Maten deres, klærne og oppfostringen må ordnes slik som om var de dine egne barn. Hvis de eier noen eiendom, må denne nøye ettersees, og når de blir voksne, må den leveres tilbake til dem på ærlig vis:

“Og kom ikke nær den foreldreløses eiendom uten for å gjøre den bedre før han eller hun når full styrkes alder.” (6/153)

Merk: Ordet betyr ikke bare ‘foreldreløs’, enhver som er alene igjen i samfunnet, kalles ‘Yateem’ av den Hellige Koranen.

(1 0) T R E N G E N D E

Koranen foreskriver ikke kun god behandling av foreldreløse, men også av alle dem som er trengende.

“Behandle med godhet dine foreldre...også dem som er trengende.” (2/83)

Som tidligere nevnt, tilhører en del av det en muslim tjener de som ikke kan oppfylle sine daglige livsbehov. eller de som ikke fysisk er i stand til å tjene noe:

“Og i deres formue ligger rettighetene til (den trengende), dem som ber om den og dem som (av forskjellige grunner) hindres (fra å spørre).” (51/19)

Det betyr at selv om de ikke er i fysisk stand til å tjene noe, hindrer likevel deres selvrespektfølelse dem fra å be om hjelp.

Den islamske samfunnsorden krever at livsbehovene til alle i samfunnet ikke forblir uoppfylt. Den som har mer enn det han eller hun trenger, må gi til de som er trengende. Fordi Koranen foreskriver at de troende ikke ser ned på de som er trengende:

“Ikke driv bort (med forakt) den som ber om at behovene oppfylles.” (93/10)

TIGGERE – På den annen side finner vi så mange friske og kraftige tiggere som vandrer rundt både her og der. De går inn i hjem uten tillatelse. Disse kommer ikke under betegnelsen trengende. Koranen har tydelig beskrevet de som faktisk er trengende:

“De likegyldige tror på grunn av sin beskjedenhets at de ikke har behov for noe. Dere skal kjenne dem igjen på deres (sikre) merke. De tigger ikke masete fra alle og enhver.” (2/273)

Dette er mennesker som har behov som må oppfylles, men ikke behovene til profesjonelle tiggere, som utgjør en klasse av late og respektløse folk.

På den annen side, å oppfylle behovene til de som fortjener det, må ikke være en oppvisningshandling. Husk at å gjøre det er en plikt som Allah har pålagt dere:

“O, dere som tror! Ikke gi veldedighet av forfengeligheit, som påminnelser om deres sjenerøsitet eller for å skade – som den som bruker sine eiendeler for å bli sett av folk.(2/264)

I stedet for denne oppvisningshandling er det bedre å nekte å gjøre det med gode ord (2:263)

(1 1) V E I F A R E N D E

Det kreves av de troende at de ikke bare oppfyller behovene til de trengende som bor i nærheten av dem, men også til de veifarende som ikke får oppfylt sine behov på grunn av reising:

“Og gjør godt mot foreldre den veifarende (som er trengende). (4/26)

DEN VEIFARENDES RETT— En trengende veifarer har like mye rett til det dere har som dine slektninger har. Fordi ifølge den Hellige Koranen hører hele menneskeheten til ett broderskap, alle er grener av samme tre. Man kan tilhøre deres eget lokalsamfunn eller land, vedkommende kan være muslim eller ikke-muslim, vedkommende kan være deres slektning eller ikke, hvis vedkommende er virkelig trengende, må dere hjelpe ham eller henne. Denne hjelpen skjer ikke som veldedighet, men dreier seg om deres rett:

“Og gi til dine slektninger det som er deres passende rett og (også) til de trengende og til veifareren. (17/26)

For alt som betales til de trengende brukes vanligvis ordet ‘veldedighet’. Den som betaler, føler seg ofte overlegen over den som blir betalt, og den sistnevnte føler seg ikke bare underlegen overfor den som gir, men sees også ofte ned på av andre.

Koranen endret imidlertid hele oppfatningen av almisse, da den foreskrev at de fattige og trengende har en rettighet til den rikes formue. Den formuende betaler til de fattige kun det vedkommende har rett til, og den fattige mottar det som en rettmessig sak. Derfor føler verken den som gir, seg stolt, eller den som mottar, ydmyket . Men det må huskes på at disse påleggene fra Koranen er ment for en tid da det islamske

samfunnssystemet ennå ikke er oppfylt, fordi etter det, blir det den islamske stats ansvar å oppfylle menneskenes behov.

MUSLIMENES KOLLEKTIVE LIV

EN KOMPACT NASJON – Den Hellige Koranen foreskriver at muslimene skal leve et sosialt liv som en kompakt nasjon, ‘Millat’ eller ‘Ummah’. ‘Ummah’ betyr et ideologisk forent folk. Koranen taler ikke til enkeltmennesket. Alle dens pålegg (og lover) rettes mot det muslimske ‘Ummah’ som et hele. Derfor er det sagt:

“Vi har av dere skapt et ‘Ummah’, sentralt plassert (i verdenssamfunnet).” (2/143)

Det betyr at muslimsk ‘Ummah’ er like langt fra alle andre nasjoner i verden, ikke for eller mot noen av dem. Slik er det at muslimske Ummah er en internasjonal enhet. Igjen sier Koranen:

“Dere er det beste Ummah, skapt til glede for menneskeheten”. 3/189)

SEKTVESEN – Utviklingen av ideologisk ulikhet i ‘Ummah’, og inndelingen av den i sekter, ikke er islamsk. Koranen har kategorisk erklært:

“(Se: Etter at dere ble muslimer), vær ikke blant dem som ble Mushrik”. (30/32)

Hvem er de folkene som Koranen kaller ‘Mushrik’ :

“De som deler opp sin ‘Deen’ (Den koranske sosiale orden) og blir delt inn i sekter (som danner kløyving i det islamske samfunnet).” (30/32)

Og etter at de ble delt:

“Hver sekt er besatt av sitt eget syn på denne.” (30/32)

Koranen har åpent erklært at slike folk er helt avskåret fra Allah og Hans Rasool (profet) (FVMH):

“Og de som skaper ulikheter i den sosiale orden foreskrevet av Allah og deler seg opp i sekter , (O, Rasool!), dere skal ikke ha noe med dem å gjøre.” (6/160)

BRODERSKAP BLANT DE TROENDE --

“De troende er kun ett eneste broderskap.”

Å skape ulikheter blant seg selv ut fra rase, språk og sted osv. er å gå imot Koranens lære. De troende må unngå dette. Leve med gjensidig kjærlighet og samarbeid. Hvis det oppstår tvist blant to personer, er det plikten til de rundt dem å sørge for at uenigheten løses på vennskapelig vis:

“Derfor skap fred og forsoning mellom dine to (stridende) brødre.” (49/10)

Denne forsoningsprosessen må oppnås med rettferdighet. Hvis noen ikke adlyder den løsningen som er oppnådd på grunnlag av rettferdighet, må vedkommende kontrolleres, selv om det trengs makt for å oppnå dette.

HVORDAN BLI KVITT SEKTERISMEN? – Allah Den Allmektige har foreskrevet at de troende kun må følge Koranen, og fjerne seg fra alle menneskeskapte ideer og falsk tro:

“Og hold fast alle sammen i det repet (Koranen) som Allah (rekker ut til deg), og vær ikke splittet blant dere selv.” (3/102)

Det betyr at dere kun følger den livsveien som Allah har lagt foran dere. Dere må prøve all tro og alle lover ut fra Koranen. Alt som er i samsvar med Koranens lære, er korrekt, og alt som går imot dette, er galt. Dere må kalle dere selv ‘Muslim’ fordi det er navnet som Allah har foreskrevet dere.:

“Det er han som har gitt dere navnet muslimer.” (22/78)

ISLAMSK SOSIAL ORDEN – Den praktiske måten for å oppnå muslimsk broderskap på er ved å opprette en sosial orden der livets kode er Koranen. I denne sosiale ordenen skal Millat velge sine egne representanter, som igjen skal velge den som er best egnet som leder blant dem, deres ‘Ameer’ (leder). ‘Ameer’ skal håndheve Koranens lover, pålegg og de permanente verdier i Koranen, og også samtidig håndheve reglement i harmoni med eksisterende forhold etter gjensidige konsultasjoner. Resten av ‘Millat’; skal adlyde lovene som håndheves av ‘Ameer’. Det er det som kalles en islamsk sosial orden. Denne sosiale orden skal gjelde for hele Millat, mens en begynnelse kan gjøres på de lavere nivåene: For eksempel på steder inne i en by, og gradvis opp til by nivået og videre fra by nivå til statsnivå. En slik sosial orden skal gjøre det mulig for at hver enkelts stemme skal bli hørt på det høyeste nivået, og den skal samtidig gjøre det mulig at ordre som håndheves av høyeste autoriteten, når til menneskene på lovnivåene. Slik skal være bundet av Koranens rettledninger.

INGEN PARTIER – I denne sosiale ordenen skal det ikke være noen partier. Hele Millat(nasjonen) skal være ett enkelt parti, ett kompakt samfunn med Koranen som deres livslov.

VERDENSMUSLIMENE – Når denne orden vokser opp til hele det muslimske Millat (nasjonen) i ulike verdensdeler, så skal det være ett senter for hele Millat-verdenen med en livslov.

Dette er den sosiale orden som Koranen foreskriver for verdens muslimer, og det samme ble iverksatt av Rasool (FVMH).

Å opprette en slik sosial orden kalles “lydighet overfor Allah og Hans Rasool (FVMH)”, og dens organisering er gjentatte ganger vektlagt av Koranen. Dette er hva som kreves gjort. Det er ingen annen måte som kan lede til et kompakt ‘Ummah.

FOR MENNESKEHETEN SOM ET HELE – Den sosiale orden beskrevet foran skal omfatte hele den muslimske verden, og følgelig skal alle muslimer være medlem av Ummah (det muslimske samfunnet i verden). Av administrative grunner kan det muslimske samfunnet deles inn i undersamfunn som befinner seg på forskjellige steder i verden, men med ett senter og en livslov som foreskrevet av Koranen.

Derfor er grunnlaget for en islamsk sosial orden lydighet overfor Koranen, og en praktisk form skal gis denne ut fra gjensidige drøftinger. Det er faktisk dette som er målsettingen for Haj-samlingen, der muslimer fra hele verden samles til gjensidige drøftelser for å gi praktisk form på programmet sitt.

Man må huske på at selv om denne sosiale orden skal gjelde for verdens muslimer, skal fordelene den gir, være tilgjengelig for menneskeheten som et hele. Den skal tenke ut metoder og midler for å oppfylle alle menneskers behov, samt å utvikle deres muligheter. Derfor skal den omkranses hele den menneskelige verden. Det er slik Koranen fører til opprettelsen av det verdenssamfunnet der alle mennesker skal være ansvarlig for den islamske sosiale orden. Den Hellige Koranen leger vekt på at en slik organisasjon må opprettes. Menneskene i verden har begynt å tenke på denne måten og å føle behovet for en slik organisasjon. Dette kan kun bli realitet på grunnlag av Koranen.

FORHOLDET TIL DE VANTRO

LIK BEHANDLING AV ALLE – Det etiske aspektet av Koranens lære, omfatter ikke kun en mild behandling av de troende, men også av de vantro. Koranen foreskriver alle mennesker må behandles vennlig og mildt uten at det er noen forskjell mellom dem. For eksempel når det foreskrives at menn skal senke sitt blikk når de møter kvinner. Det betyr ikke det kun troende kvinner, det betyr aller kvinner, troende og vantro. På samme vis når det foreskrives at dere ikke skal tilrane dere andres eiendom, betyr det muslimers eiendom samt ikke-muslimers, uansett hva deres tro er. Faktum er at en islamsk sosial orden er ansvarlig for å beskytte og ernære menneskeheten som et hele. Det er det som er meningen i det som den Hellige Koranen foreskriver.

BETYDNINGEN AV ORDET K'AFIR – De vantro klager ofte på at Koranen kaller dem 'K'AFIR. Man må være klar over at ordet 'K'AFIR ikke er et skjellsord. Det betyr "den som ikke tror på Koranens lover". Fordi islam er en sosial orden, er de som tror på denne loven, muslimer eller medlemmer, og de som ikke tror, er 'K'afirs' eller ikke-medlemmer av det islamske samfunnet. Derfor betyr ikke ordet 'K'afir forakt.

IKKE TILSKRIV STYGGE NAVN PÅ TROSGJENSTANDENE TIL DE VANTRO – Koranen sier:

"Dere håner ikke dem de tror på ved siden av Allah, med mindre de i sin likegyldighet på grunn av forakt håner Allah ." (6/109)

Det er sant at der det ikke finnes ikke-muslimer, skal det ikke finnes noe idol mer, men det betyr ikke at dere skal begynne å ødelegge de stedene der de dyrket sin tro. Koranen er imot dette.

BESKYTTELSEN AV STEDER DER IKKE-MUSLIMER DYRKER SIN TRO- Koranen sier hvis opprørske styrker tillates å vokse frem, kommer de til å ødelegge stedene der de svake dyrker sin tro. Derfor oppretter Allah grupper av mennesker som kontrollerer at opprørerne ikke gjør noe galt, slik at mennesker av alle religioner kan dyrke sin tro i fred.

Hadde ikke Allah kontrollert en samling mennesker ved hjelp av en annen, ville verden sikkert ha revet ned klostre, kirker, synagoger og moskeer der Allahs navn minnes i overflod." (22/40)

DE STORE PERSONENE BLANT IKKE-MUSLIMENE- Allah har sagt:

"For Vi har i sannhet sendt en budbringer til alle folk". (16/36)

Navnene til noen av Allahs budbringere nevnes i Koranen, men det finnes andre hvis navn ikke er oppgitt.

"Om noen budbringere har Vi allerede fortalt dere historien, om andre ikke." (4/164)

En muslim skal tro at alle budbringere er sanne. De skal ikke holdes fra hverandre som Allahs budbringere.

"Vi gjør ingen forskjell mellom dem, og overfor Allah bøyer vi vår vilje." (3/83)

Å tro på Allahs budbringere og skriftene deres betyr å tro på deres fremkomst til forskjellige tider, blant ulike folk, slik at de skal være jevnbyrdige med hverandre i det at de er 'Rasools'.

RESPEKT FOR ALLAHS BUDBRINGERE – Således pålegges muslimer å tro på alle Allahs budbringere, spørsmålet om respektløshet ovenfor noen av dem oppstår ikke. Samtidig kan vi ikke godta at ikke-muslimer ikke lever på den måten Allah

foreskriver, fordi skriftene som deres Rasools har kommet med, ikke lenger er i sin opprinnelige form. 'Deen' eller måten livet leves på, og er foreskrevet av Allah, ligger nå trygt kun innenfor sidene i Koranen. Åpenbaringsprosessen stanset etter at en måte å leve på perfekt vis ble åpenbart for Muhammed (FVMH) i form av Koranen. Derfor sluttet Allahs budbringere å vise seg. (Det bør legges merke til at det ikke er noen forskjell mellom en 'Nabi' og en 'Rasool'. 'Nabi' betyr en mottaker av Guddommelig budskap, Rasool betyr en person som gir menneskene det Guddommelige budskapet som Allah har åpenbart for ham eller henne. Derfor er vedkommende 'Nabi' samt Rasool, dvs. mottakeren av Guddommelige budskap samt den som leverer det. 'Rasalat' og 'Nabuwwat' er derfor to sider av samme mynt).

TROSFRIHET- Koranen erklærte at livsstilen som Allah har foreskrevet, nå kun ligger i deg selv. Men det er ingen som skal tvinges til å godta den.

“Det er ingen tvang (at man skal følge) den livsmåten som er basert på Koranens rettleiding, den rette retningen er derfor forskjellig fra feil”. (2/256)

Derfor kan man fritt velge om man vil følge denne måten eller en annen:

“Si: (Det er) sannheten fra den som forsørger dere (alle). Den som måtte ønske det, la han eller henne tro, og den som måtte ønske det han eller henne være vantro”. (18/29)

Koranen har således erklært:

“Hvis en blant avgudsdyrkerne spør dere om asyl, så gi ham eller henne det, slik at han eller hun kan høre Allahs ord, og hvis han eller hun ønsker å dra et annet sted, skal dere eskortere vedkommende til (stedet) der han eller hun kan være trygg”. (9/6)

Merk: Kan hende må det gjentas at alle muslimer i verden tilhører et Ummah eller nasjon, og alle ikke-muslimer tilhører et annet. Muslimer og ikke-muslimer danner ikke sammen en nasjon. Muslimene er beskikket av Koranen for å skape rettferd overfor ikke-muslimer, og ikke-muslimer danner ikke en felles nasjonalitet.

SAMMENDRAG

Beskrevet ovenfor er de viktigste påbudene og retningslinjene for muslimene, og hvis man handler ut fra dem, vil det bringe nåde, fred og lykke til den enkelte, og samfunnet. Å handle på grunnlag av de Guddommelige lovene vil uten tvil bringe frukter. Resultatet kan komme sent, men det er garantert av Koranen.

Og videre må det huskes på målet for 'Deen' eller den islamske livsmåten, er å få til det perfekte gjensidige forholdet mellom menneskeheten som et hele. En person som ber regelmessig og søker Haj, men som samtidig i sine handlinger ikke er god overfor andre folk, er ikke en god muslim i henhold til den Hellige Koranen.

Denne boken tar for seg saker som er knyttet til muslimenes dagligliv. Den er ingen detaljert beskrivelse av den 'Deen' som ble åpenbart for Muhammed (LVHN). Men nytten av den ligger i det faktum at kun de kan bli sanne voktere av en 'islamsk sosial orden', som i den tidligere delen av livet lærer å være rettferdig overfor sine medmennesker.

Universets Skaper fastsatte spesielle mønstre for veksten og utviklingen av alt som eksisterer i naturen.

“Allah har lagd spesifikke mønstre for alt som eksisterer.” (25/2)

Et mango-såkorn skal alltid vokse til et mangotre og bære frukter, som ikke skal være noe annet enn mango. Alle naturens lover samt de lover som ble åpenbart for Allahs budbringere, oppsto fra den samme kilden, mønstre lik de i naturen er fastsatt for den moralske og sosiale utviklingen av menneskeheten, nemlig i og fra Koranen. Det er grunnen til at en nasjons fremtid avhenger av hvordan den yngre generasjonen oppfostres.

Måtte Allah den Allmektige skjenke den yngre generasjonen muslimer lysten og styrken til å følge Koranens veiledninger, slik at de kan komme inn i et liv med heder og fremgang.

=====